

PAREMMAN MAAILMAN PUOLUSTAJA

TEKSTI JA KUVA EMILIA PIPPOLA

Oman maalin lisäksi jääkiekkoilija
Tommi Kovanen puolustaa eläimiä
ja luonnollisempaa elämää.

Kokenut puolustaja **Tommi Kovanen**, 36, juhli keväällä HIFK:n riveissä jääkiekon SM-liigan mestaruutta. Elokuun alussa joukkueet käynnistivät uuden liigakauden harjoituksia, mutta jäähallin käytävien sijaan tapaan Tommin Mikkelin Naisvuorella.

– Olen pari viimeistä kesää halunnut olla maalla, enkä ole paljoa jääkiekkoa miettinyt muuten kuin pitämällä kunnostani huolta, Tommi kertoo.

Tänä kesänä Tommin elämän on täyttänyt Mikkelin lähellä Ristiinassa sijaitseva torppa, jota hän remontoi vanhaa kunnioittaen ja mahdollisimman ekologisesti yhdessä vaimonsa **Merjan** kanssa.

– Emme ole muuta tehneet kuin menneet aamulla tontille. Kodin tekeminen, tämän hetken työ ja harrastus, on mahtavaa. Vaikka väsyttäisi, niin heti kun menee torpalle puuhastelemaan, saa voimaa. Siellä on energiat kohdallaan, Tommi kuvailee.

Torpalle Tommi ei kuitenkaan aio koko talveksi jäädä. Hän on jo aloittanut jääharjoittelun itsenäisesti ja aikoo ehdottomasti pelata alkavallakin kaudella.

– Olen hyvässä kunnossa ja haluan pelata niin pitkään kuin se vain tuntuu hyvältä. Kiva visio olisi pelata ulkomailla talvet ja tulla kotiin Suomen kesään – etenkin nyt, kun meillä on taas oma paikka.

Huopikasluistimilta ammattilaiseksi

Pienenä Tommi oli innostunut kaikesta urheilusta. Pieksämäen Palo-Seppöjen jääkiekkoharjoituksiin hän lähti 5-vuotiaana naapurin **Janin** perässä.

– Ei minulla ollut edes luistimia, mutta äiti keksi että isosiskolla-

han on! Ne olivat tietysti naisten ja hirveän isot, mutta keksittiin, että laitetaan huopikkaat luistinten sisään. En tainnut kauaa luistella niillä, mutta ne olivat ensimmäiset kiiturerini, Tommi nauraa.

Harrastuksen muuttuminen ensin vakavammaksi ja myöhemmin ammatiksi kävi Tommin kohdalla luontevasti. 13- tai 14-vuotiaana hän alkoi kulkea harjoituksissa Varkaudessa, josta löytyi seuran lisäksi jäähallikin. Pois kotoa Kuopioon Tommi muutti 16-vuotiaana haaveenaan kiekkoilijan ura.

Nyt jääkiekko on ollut Tommin ammatti jo lähes 20 vuotta. Pienestä asti hänen pelipaikkansa on ollut puolustaja. Joukkueet ja paikkakunnat ovat sen sijaan vaihtuneet useaan otteeseen.

– Minusta on kiva nähdä paikkoja ja tutustua ihmisiin. On hienoa, että ammatti myös antaa sellaisen mahdollisuuden. Toisaalta

– Minusta on aina ollut tylsää, kun jääkiekossa puhutaan vain siitä, miten peli meni. Miksei voisi sanoa vaikka: älä syö possua, koska se on täysin väärin!

Lihansyönnin lopettamisesta Tommi on saanut pääosin myönteistä palautetta jääkiekkopiirejä myöten.

– Kun ihmiset tuntevat minut ja näkevät, kuinka pelaan ja jaksaan, niin kyllä asenne on yleensä positiivinen. Pelikentällä olen joskus kuullut, että mene syömään porkkanaa tai jotain muuta tyyperää machoilua, mutta ei se hirveästi hipaise, Tommi kertoo.

– Tämä on oma tieni ja minulle hyvä. Toki kannustan muitakin vähintään miettimään, sillä kyse on pienistä valinnoista, joiden vaikutus on suuri. Eihän tarvitsisi tehdä kovinkaan paljoa, että yhteiskunnasta tulisi parempi esimerkiksi meidän eläimille!

” Pelikentällä olen joskus kuullut, että mene syömään porkkanaa.

Irti oravanpyörästä

Tommin maailmanparannushalut eivät rajoitu ainoastaan eläinoikeuksiin, vaan hän peräänkuuluttaa luonnollisuutta kaikessa.

– Jokaisen pitäisi palata juurille. Miettiä, mistä kaikki on lähtenyt liikkeelle ja miten täällä kannattaisi elää, Tommi rohkaisee.

– Suomessa mennään oravanpyörän läpi ja kuusikymppisinä ollaan ihan loppu. Sitten havahdutaan, että pitääkin mennä maalle. Ehkä sen voisi tehdä suoraan ja elää hyvin samanlaista, mutta antoisampaa elämää vähän pysähdellen. Sehän on mahtavinta, mitä voi tehdä: asua maalla ja luonnossa! Eikä se tarkoita, että palataan kivikaudelle, vaan esimerkiksi kulttuuri, muoti ja yhteiskunnalliset asiat ovat yhä aivan ulottuvilla. ❖